

Sygn. akt III RC 140/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2016 roku

Sąd Rejonowy w S. Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie :

Przewodniczący : Sędzia Sądu Rejonowego SSR Paweł Kaczyński

Protokolant : Żaneta Staszak

Po rozpoznaniu w dniu 18 października 2016 roku w S.

na rozprawie

sprawy z powództwa P. S.

przeciwko A. S. (1)

o alimenty

I. Zasądza od pozwanego A. S. (1) na rzecz powoda P. S. alimenty w wysokości po 100 zł (sto złotych) miesięcznie, poczynając od 1 marca 2016 roku do 17 października 2016 roku i po 600 zł (sześćset złotych) miesięcznie poczynając od 18 października 2016 roku, płatne z góry do dnia piętnastego każdego miesiąca, z odsetkami ustawowymi w przypadku opóźnienia zapłaty każdej kwoty.

II. Oddala powództwo w pozostałej części.

III. Odstępuje od obciążania pozwanego kosztami sądowymi.

IV. Znosi między stronami koszty zastępstwa procesowego.

V. Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Paweł Kaczyński

Sygn. akt III RC 140/16

UZASADNIENIE

P. S. wniósł pozew przeciwko A. S. (1) o alimenty, żądając zasądzenia na swoją rzecz kwoty po 800 zł miesięcznie, poczynając od marca 2016 roku. Nadto wniósł o zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazał, że jest synem A. S. (1), przy czym rodzice powoda są w trakcie rozwodu. Powód zamieszkuje z rodzicami, którzy ponoszą koszty utrzymania mieszkania, choć pozwany nie chce dobrowolniełożyć na utrzymanie powoda. P. S. wskazał, że to matka zapewnia mu odzież, żywność i środki czystości. A. S. (2) – matka powoda pracuje jako sprzedawca za wynagrodzeniem w kwocie 1300 zł netto miesięcznie. Powód nie wie natomiast ile dokładnie zarabia pozwany, choć oprócz głównego zatrudnienia zajmuje się pracami dorywczymi. P. S. wskazał, że jest uczniem Zespołu Szkół nr (...) w S. i nie jest w stanie podjąć zatrudnienia. Na miesięczne wydatki powoda składają się: podręczniki i pomoce naukowe – 150 zł, telefon – 50 zł, wyżywienie – 650 zł, odzież i obuwie – ok. 250 zł, kosmetyki i środki czystości – ok. 100 zł, lekarstwa – 50 zł, fryzjer – 20 zł, rozrywka – 150 zł.

W odpowiedzi na pozew A. S. (1) wniósł o zasądzenie od niego na rzecz syna alimentów w kwocie po 400 zł miesięcznie, poczynając od dnia wniesienia odpowiedzi na pozew, płatnych do 10. dnia każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia z płatnością którejkolwiek z rat i oddalenie powództwa w pozostałym zakresie. Nadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że uznaje żądanie pozwu co do zasady, jednakże nie w pełni co do wysokości. W ocenie pozwanego, powód nie wykazał w pełni, iż koszty jego utrzymania stanowią wskazaną w pozwie kwotę, przyjmując zresztą, że jest ona zawyżona. Zdaniem pozwanego, to on ponosi koszty utrzymania mieszkania, a nie matka powoda. Nigdy nie dokładała się do opłat i ten obowiązek zawsze spoczywał na pozwanym. A. S. (1) podkreślił, że faktycznie rodzina pozostaje w konflikcie, przy czym zarzewiem tego konfliktu nie jest alkoholizm pozwanego i spory o pieniądze, ale fakt, iż A. S. (1) w związku z chorobą nie może podejmować dodatkowego zatrudnienia. Pozwany podkreślił, że nie jest prawdą, iż A. S. (2) zarabia jedynie 1300 zł miesięcznie, albowiem jej rzeczywiste dochody wynoszą ok. 2000-3000 zł miesięcznie, czym matka powoda miała się pochwalić. Zdaniem A. S. (1) rzeczywiste koszty utrzymania powoda wynoszą 771 zł miesięcznie i na tę kwotę składają się: wyżywienie – 380 zł, środki czystości i higieny – 26 zł miesięcznie, zakup odzieży i obuwia – ok. 100 zł miesięcznie, koszty leczenia – ok. 100 zł miesięcznie, wydatki szkolne – 95 zł miesięcznie (w tym koszty dojazdów), telefon – 30 zł miesięcznie, fryzjer – 15 zł miesięcznie, kieszonkowe – 25 zł miesięcznie.

A. S. (1) opisując swoją sytuację, wskazał, że pracuje w Przedsiębiorstwie (...) w S. na stanowisku montera urządzeń instalacji grzewczej i z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 3316,13 zł miesięcznie. Pozwany z uwagi na zły stan zdrowia nie jest w stanie podjąć dodatkowego zatrudnienia – u A. S. (1) rozpoznano sarkoidozę II stadium z zajęciem serca. Oprócz tego cierpi on na cukrzycę oraz kamicy nerkową. Pozwany ponosi koszty utrzymania mieszkania, jak również zakupu żywności, z której przygotowuje posiłki, których synowie – za namową matki – nie chcą spożywać. A. S. (1) ponosi comiesięczne następujące wydatki: kredyt mieszkaniowy – 400 zł, kredyt na rowery – 161 zł, czynsz – 327 zł, telewizja – 163 zł, prąd – 204 zł co 2 miesiące, gaz – 150 zł co 2 miesiące, woda – 118 zł co 2 miesiące, leki – 100 zł, ubezpieczenie mieszkania – 137 zł rocznie, ubezpieczenie kredytu – 386 zł rocznie, ubezpieczenie samochodu – 372 zł rocznie, opłata za przegląd samochodu – 100 zł, podatek od nieruchomości – 192 zł, utrzymanie działki – 216 zł rocznie, opał na zimę – 2500 zł rocznie. Koszt zakupu żywności – 660 zł, środki czystości i higieny – 20 zł, odzież i obuwie – 30 zł, dojazdy do pracy – 100 zł, doładowanie do telefonu – 30 zł, fryzjer – 5 zł.

Pozwany nadto wskazał, że matka powoda może starać się o tzw. 500+, z których to środków może pokryć część kosztów utrzymania dziecka.

Sąd Rejonowy w S. postanowieniem z dnia 31 marca 2016 roku zabezpieczył powództwo poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty po 500 zł miesięcznie, płatnych z góry do 15. dnia każdego miesiąca.

Sąd Okręgowy w Szczecinie postanowieniem z dnia 9 czerwca 2016 roku oddalił zażalenia pozwanego od ww. postanowienia.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

P. S., ur. (...), jest synem A. S. (1) i A. S. (2).

Dowód:

- odpis aktu urodzenia, k. 12.

P. S. jest uczniem Zespołu Szkół nr (...). Aktualnie jest w ostatniej klasie.

Dowód:

- zaświadczenie, k. 11,

- zeznania P. S., k. 194v-195v.

Koszty utrzymania P. S. wynoszą ok. 1200 zł miesięcznie i składają się na nie: podręczniki i pomoce naukowe – ok. 100 zł, telefon – 50 zł, wyżywienie – 600 zł, odzież i obuwie – ok. 200 zł, kosmetyki i środki czystości – ok. 50 zł, lekarstwa – 50 zł, fryzjer – 20 zł, rozrywka – 100 zł.

Dowód:

- faktury i rachunki za zakup odzieży i obuwia, k. 6, 8, 176-178, 180-181, 185-189, 193,

- faktury i rachunki za zakup podręczników i pomocy naukowych, k. 181-184, 190,

- zeznania P. S., k. 194v-195v.

A. S. (1) ma 49 lat. Rozwodzi się z A. S. (2). Mieszkają nadal razem z dziećmi. Nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego, albowiem mimo iż pozwany gotuje to żona i dzieci nie chcą spożywać przygotowanych przez niego posiłków.

A. S. (1) jest zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w S. na stanowisku montera urządzeń instalacji grzewczej i z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 3316,13 zł miesięcznie.

U pozwanego rozpoznano sarkoidozę II stadium z zajęciem serca.

Dowód:

- dokumentacja medyczna, k. 40-43,

- zaświadczenie z zakładu pracy, k. 39,

- zeznania A. S. (1), k. 195v-196v.

A. S. (1) podejmuje się prac dorywczych.

Dowód:

- zeznania P. S., k. 194v-195v.

A. S. (1) ponosi część kosztów utrzymania mieszkania, jak również koszty własnego utrzymania. Spłaca kredyt mieszkaniowy z ratą w kwocie 400 zł, ratą za rowery – 160 zł, płaci czynsz – 327 zł, za wodę – 100 zł, media – 140 zł, podatek od nieruchomości – 192 zł (rocznie), telefon – 30 zł, żywność – ok. 600 zł, chemia – 30 zł, dojazdy do pracy – 100 zł, leki – 200 zł, gaz – 75 zł miesięcznie. Nadto pozwany opłaca ubezpieczenie mieszkania, samochodu oraz opłatę roczną za działkę. A. S. (1) kupuje również opał na zimę za kwotę 2500-3000 zł. Spłaca również pożyczki z zakładu pracy.

Dowód:

- zeznania A. S. (1), k. 195v-196v,

- potwierdzenia przelewów oraz faktury, k. 45-79.

A. S. (2) pracuje w hurtowni kwiatów jako sprzedawca hurtowy, a jej średnie wynagrodzenie wynosi 1309,34 zł netto miesięcznie. Jej rzeczywiste dochody są jednak wyższe. Matka powoda ponosi część kosztów utrzymania mieszkania w postaci energii elektrycznej.

Dowód:

- zeznania P. S., k. 194v-195v,
- zeznania A. S. (1), k. 195v-196v,
- rachunek (...), k. 192, 193.
- zaświadczenie, k. 10.

A. S. (1) płaci alimenty tytułem zabezpieczenia na młodszego syna w kwocie po 600 zł miesięcznie.

Dowód:

- zeznania P. S., k. 194v-195v,
- zeznania A. S. (1), k. 195v-196v.

Sąd Rejonowy rozważył, co następuje:

Po przeanalizowaniu zgromadzonego materiału dowodowego w ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Jak wynika z treści pozwu podstawę prawną żądania stanowi przepis art. 128 ustawy z dnia 25 lutego 1964 roku Kodeks rodzinny i opiekuńczy, dalej „k.r.o.”, art. 133 § 1 k.r.o. i art. 135 § 1 i 2 k.r.o.

Stosownie do dyspozycji przepisu art. 128 k.r.o. obowiązek alimentacyjny, czyli obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Znaczenie zasadnicze ma również treść przepisu art. 133 § 1 k.r.o., z którego wynika, że rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

W realiach niniejszej sprawy bezsporne jest, że powód z uwagi na wiek szkolny i faktyczne kontynuowanie nauki, mimo osiągnięcia pełnoletności, nie ma zdolności do samodzielnego utrzymania, tym samym na rodzicach spoczywa ustawowy ciężar zaspokajania potrzeb P. S..

W tym miejscu wskazać należy, że zgodnie z treścią przepisu art. 96 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotowywać je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa odpowiednio do jego uzdolnień. Obowiązek alimentacyjny stanowi konkretyzację tych zasad ogólnych, a jego zakres określają przepisy art. 135 § 1 i 2 k.r.o. Zgodnie z ich treścią zakres obowiązku alimentacyjnego zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego wobec dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego, w takim przypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Zadanie Sądu w niniejszej sprawie polega zatem na ustaleniu zakresu usprawiedliwionych potrzeb powoda, możliwości zarobkowych zobowiązanego oraz jego udziału w przyczynianiu się do zaspokajania potrzeb syna.

W tym miejscu podnieść należy, że zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczają usprawiedliwione potrzeby dziecka, a więc potrzeby elementarne takie jak: wyżywienie, ubranie stosowne do wieku, rozrywka oraz leczenie; zaspokojenie zaś innych potrzeb zależy tak od stanu majątkowego rodziców, jak i przyjętego przez nich poziomu konsumpcji.

Sąd, ustalając stan faktyczny sprawy, miał na uwadze treść przepisu art. 227 k.p.c., a mianowicie, że przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie. Jako że meritum niniejszego postępowania

stanowi rozstrzygnięcie w przedmiocie alimentów, jedynie fakty wpływające na tę okoliczność mogły stanowić przedmiot ustaleń faktycznych czynionych przez Sąd.

W ocenie Sądu, zgromadzone w aktach sprawy dokumenty – jako sporządzone w sposób przewidziany prawem oraz przez podmioty do tego uprawnione – uznać należy za wiarygodne. Zdaniem Sądu, po bezpośrednim zapoznaniu się z materiałem dokumentarnym, nie sposób sformułować zastrzeżeń do niego, albowiem brak jest okoliczności, które wpływałyby negatywnie na ocenę tego materiału.

Strona powodowa nie przedłożyła do akt materiału dokumentarnego, z którego wynikałby pełen zakres wydatków czynionych na utrzymanie powoda. Niemniej jednak w tym zakresie Sąd oparł się na zeznaniach P. S. oraz zasadach doświadczenia życiowego. Podawane przez niego kwoty są stosunkowo niskie, a zatem nie sposób przyjmować, aby zawiązał własne koszty utrzymania. Nadto w myśl przywołanych zasad doświadczenia życiowego można przyjąć, że wskazywane przez powoda kwoty uchodzą za rzeczywiste i niewygórowane. Jedynie w niewielkim zakresie Sąd skorygował wysokość poszczególnych wydatków, o czym będzie mowa poniżej.

Sąd dał wiarę zeznaniom powoda. Potwierdzały się one w przedłożonym do akt materiale dowodowym, jak również pozostają w części w zgodzie z zeznaniami pozwanego co do aktualnej sytuacji panującej w rodzinie.

Podobnie należało ocenić zeznania pozwanego. Co do zasady zeznania te zgadzały się z tym, co wynika z przedłożonych przez A. S. (1) dokumentów. Faktycznie pozwany pracuje w (...) w S., osiąga wynagrodzenie, ponosi część opłat związanych z utrzymaniem mieszkania, choruje. W ocenie Sądu nie zasługują na wiarę zeznania A. S. (1) w zakresie wysokości jego dochodów. Dokonanie zsumowania wszystkich wyartykułowanych przez pozwanego wydatków, w tym tych ponoszonych z tytułu spłat pożyczek zakładowych, alimentów oraz kosztów utrzymania mieszkania i siebie, oznacza, że pozwany wydaje więcej aniżeli zarabia w (...) w S.. Tak więc albo A. S. (1) nie ponosi wszystkich z ww. wydatków albo posiada dodatkowe dochody, np. z prac dorywczych. W ocenie Sądu pozwany poprzez pracę dorywczą osiąga dodatkowe nieewidencjonowane dochody. Wniosek taki można wysnuć w oparciu o zeznania powoda, który potwierdza, że ojciec nadal takie prace podejmuje, jak również pośrednio wniosek taki wynika z zeznań pozwanego, który przyznał, że w przeszłości faktycznie takie prace podejmował. Nie zmienia tej oceny fakt, że A. S. (1) choruje na sarkoidozę. Gdyby dla pozwanego choroba, a w konsekwencji troska o zdrowie, była rzeczywistą przeszkodą w podejmowaniu dodatkowej pracy, to konsekwentnie powinien zrezygnować z palenia papierosów, czego jednak nie uczynił.

W tym kontekście warto zwrócić uwagę również na okoliczność podnoszoną przez pozwanego, a mianowicie, że A. S. (2) w rzeczywistości zarabia więcej niż to wynika z jej zaświadczenia. W tym względzie Sąd przyjął, że faktycznie matka powoda osiąga wyższe dochody. Nie jest bowiem prawdopodobne, aby A. S. (2) była w stanie utrzymać siebie i synów z pensji w wysokości minimalnej, nawet uzyskując alimenty na synów od męża. Niestety za zasadnością zarzutu pozwanego przemawia i ta okoliczność, że pracodawcy – kierując się chęcią obniżenia ciężących na nich kosztów pracy – nierzadko zawierają z pracownikami umowy o pracę, wypłacając oficjalnie wynagrodzenie w kwocie minimalnej, podczas gdy w rzeczywistości wypłacają świadczenia wyższe.

Na podstawie zgromadzonego w aktach sprawy materiału dowodowego można przyjąć, że koszt utrzymania powoda wynosi co najmniej około 1200 zł miesięcznie. Kwota ta obejmuje wydatki na: podręczniki i pomoce naukowe – ok. 100 zł, telefon – 50 zł, żywność – 600 zł, odzież i obuwie – ok. 200 zł, kosmetyki i środki czystości – ok. 50 zł, lekarstwa – 50 zł, fryzjer – 20 zł, rozrywka – 100 zł.

Zdaniem Sądu, wydatki czynione w takiej wysokości na rzecz powoda są adekwatne do jego wieku, średniego zużycia odzieży czy potrzeb żywieniowych. Sąd dokonał korekty tych wydatków w niewielkim zakresie, kierując się zasadami doświadczenia życiowego i przyjmując, że koszty żywienia, zakupu środków higieny oraz odzieży i obuwia są jednak nieco niższe od tych wskazanych w treści pozwu. Przemawia za tym fakt, że koszty te powód w części dzieli z matką i bratem. Zatem przygotowując wspólne posiłki czy dokonując zakupów dla większej liczby mieszkańców, koszty te

obniżają się z każdym kolejnym członkiem rodziny. Jest wiedzą powszechną, że życie w większej grupie jest nominalnie tańsze niż gdyby każda z osób miała się utrzymywać samodzielnie.

Zdaniem Sądu Rejonowego możliwości zarobkowe i majątkowe A. S. (1) wystarczają do partycypowania w kosztach utrzymania syna. Zgodnie bowiem z art. 135 § 1 k.r.o., zakres świadczeń alimentacyjnych zależy m.in. od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Możliwości zarobkowe to w typowej sytuacji przede wszystkim te, które są konsekwencją podejmowania przez osobę zobowiązaną zatrudnienia w ramach stosunku pracy. Poza wynagrodzeniem za pracę paup możliwości zobowiązanego wyznaczają wszelkiego rodzaju premie, dodatki do wynagrodzenia, nagrody, świadczenia z funduszu socjalnego itp., a także kwoty uzyskane na podstawie umów cywilnoprawnych, takich jak na przykład zlecenie, o dzieło, najem itp. Ponadto możliwości te wyznaczają też kwoty pobieranych rent, emerytur, a także świadczeń z pomocy społecznej. Przy ocenie, czy i w jakim rozmiarze, dana osoba może zostać obciążona obowiązkiem alimentacyjnym, istotna jest bowiem nie tyle jej aktualna sytuacja majątkowa i zarobkowa, lecz to, jaka ta sytuacja mogłaby być, gdyby wykorzystano wszelkie sposoby na osiągnięcie możliwie wysokiego paup zarobków i posiadanego majątku (orzeczenie SN z dnia 9 stycznia 1959 r., III CR 212/58, OSN 1960, nr 2, poz. 48). Możliwości zarobkowe osoby zobowiązanej są determinowane jej wiekiem, stanem zdrowia, przygotowaniem zawodowym, wykształceniem, ale także możliwością zdobycia pracy w regionie, w którym mieszka jak i możliwością opuszczenia tego regionu w poszukiwaniu pracy, i wieloma innymi czynnikami. Możliwości majątkowe to z kolei aktywa zobowiązanej w postaci oszczędności, nieruchomości, akcji, obligacji, odsetek od depozytów bankowych itp.

W ocenie Sądu, choć A. S. (1) powołuje się na swój stan zdrowia i ograniczone możliwości zarobkowe, to faktem jest, że pracuje zawodowo i osiąga dodatkowe dochody. Inaczej nie byłby w stanie pokrywać wszelkich ciężących na nim zobowiązań. Rzecz jasna trudno nawet oszacować, jaką kwotę pozwany dodatkowo osiąga, niemniej jednak, aby mógł wywiązać się ze swoich zobowiązań potrzebuje poza wynagrodzeniem dodatkowo kilkuset złotych miesięcznie.

W konsekwencji Sąd, ustalając koszty utrzymania powoda na kwotę ok. 1200 zł miesięcznie, zasądził od A. S. (1) alimenty w kwocie po 600 zł miesięcznie. Kwotę utrzymania powoda należało rozdzielić między rodziców P. S., albowiem obowiązek alimentacyjny ciąży na obu rodzicach. Sąd dokonał równego rozdzielenia kosztów, albowiem – stosownie do art. 135 § 2 k.r.o. – żadne z rodziców powoda nie podejmuje wobec niego typowych czynności opiekuńczych (P. S. wszak ma już 19 lat), stąd nie można ich wziąć pod uwagę przy określaniu zakresów „pieniężnego” obowiązku alimentacyjnego. Co istotne, Sąd zasądził alimenty w kwocie takiej, w jakiej zabezpieczono od pozwanego alimenty na rzecz młodszego syna. Również z tego powodu kwoty ten nie sposób uznawać za nadmierną.

Sąd zasądził alimenty od dnia 1 marca 2016 roku, przyjmując, że już od tej daty powodowi należą się alimenty na zaspokojenie bieżących oraz usprawiedliwionych potrzeb. Treść punktu I. wyroku została dostosowana do wydanego w sprawie postanowienia w przedmiocie zabezpieczenia, w którym włożono na pozwanego obowiązek alimentacyjny w kwocie 500 zł miesięcznie. Uznając, po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, że powód wymaga wsparcia w kwocie po 600 zł alimentów, należało alimenty w ramach zabezpieczenia wyrównać, stąd zasądzenie kwoty po 100 zł miesięcznie za okres od 1 marca do 17 października 2016 roku, a od 18 października 2016 roku – po 600 zł miesięcznie.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. Zgodnie z art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Natomiast zgodnie z art. 482 § 2 k.c., jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe.

Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie, przyjmując, że brak jest podstaw faktycznych do zasądzenia alimentów ponad kwotę 600 zł miesięcznie.

Sąd – na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 102 k.p.c. – odstąpił od obciążania pozwanego kosztami sądowymi, przyjmując, że w pierwszej kolejności musi on sprostać obowiązkowi o charakterze alimentacyjnym.

Kierując się treścią art. 100 k.p.c. Sąd zniósł między stronami koszty procesu. Żądanie opiewało na kwotę po 800 zł miesięcznie, pozwany przy pierwszej czynności uznał powództwo do kwoty po 400 zł miesięcznie, a ostatecznie Sąd zasądził kwotę 600 zł miesięcznie, która znajduje się równo pomiędzy stanowiskami obu stron.

Rozstrzygnięcie zawarte w punkcie V. wyroku znajduje uzasadnienie w treści art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., zgodnie z którym jeżeli sąd zasądza alimenty, to z urzędu nada takiemu wyrokowi przy jego wydawaniu rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Paweł Kaczyński